

**ДО ПИТАННЯ ПРО ФОРМУВАННЯ ВИКЛАДАЧЕМ ІНТЕРЕСА СТУДЕНТІВ
ДО ХІМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ***Дурускарі Г. Ш., Джафар Я. І.*Бакинський державний університет, Баку, Азербайджан
gduruskari@mail.ru

Участь студентів у наукових дослідженнях дає можливість виявити свої здібності як майбутніх експериментаторів, проявити індивідуальність, виховати їх як майбутніх видатних учених і дослідників. Велике значення у формуванні експериментаторських якостей у студентів має вивчення ними різних напрямків хімічної науки, розвиток їхнього прагнення до отримання нових знань, здійснення наукового пошуку. Все це закладає основу для зародження у студентів професійного дослідницького мислення. Виявлення психологічних аспектів інтересу студентів до хімічних досліджень є найважливішим етапом формування професійної компетентності хіміка у реальних умовах навчального процесу.

Ще у 60-х роках минулого століття академік Д. А. Епштейн порушив питання про існування так званих здібностей до хімії [1]. Він стверджував, що хімічні здібності об'єктивно існують як певне поєднання професійних якостей людини: «хімічна голова плюс хімічні руки». Наслідуючи логіку Д. А. Епштейна, спочатку треба зрозуміти, що є «хімічна голова», у чому специфіка хімічного мислення. Далі, що суттєво простіше, треба сформулювати вимоги до «хімічних рук». Потім необхідно розробити методи, що дозволяють виявити «хімічну голову» та відрізнити «хімічні руки» від «нехімічних». Для розвитку наукових здібностей студентів необхідно створити їм певний стимул. Необхідно обґрунтувати учням важливість та корисність виконаної роботи. Усвідомлення студентом того, що плоди його праці важливі суспільству, саме собою є стимулюючим чинником. Педагог, який працює зі студентом, повинен дотримуватися таких важливих вимог:

- Насамперед, він повинен розпізнати хімічні здібності студента, переконати його, що він впорається з розпочатою роботою.
- Підкреслити важливість роботи учня. Викладачеві потрібно підготувати студента до того, що у дослідницькій роботі також можливі негативні результати, які треба розглядати як можливий результат дослідницької діяльності та не слід зневірятися.
- До кожного студента має бути свій індивідуально-психологічний підхід. Студента, який не наважується розпочати експериментальну роботу, не слід змушувати. Викладачеві необхідно допомогти студенту виробити практичні навички, ознайомити його з технікою безпеки роботи у хімічній лабораторії та лише після цього приступати до роботи. Після проведеного експерименту студент повинен брати безпосередню участь у аналізі отриманих результатів, у визначенні їхньої структури, а також у вивченні їх практичної значущості. У зворотному випадку вся практична діяльність студента вважається незавершеною.

Таким чином, можна вважати, що студент, який відповідає всім вищезазначеним критеріям, готовим для здійснення самостійної наукової діяльності. Хімічні дослідження мають велике значення для підвищення інтересу студентів до хімії, формування хімічного мислення, підвищення практичної активності, а також підвищення професійних хімічних якостей у студентів.

Література

1. http://proceedings.usu.ru/?base=mag/0052%2803_22-2007%29&xsl=showArticle.xslt&id=a24&doc=./content.jsp-2 Епштейн Д. А. Формування хімічних здібностей учнів // Питання психології. 1963. №6. С. 106-116.